

(221. 96.)

MEMORIE VAN ANTWOORD.

(Ingezonden bij brief van 29 November 1918.)

Blijkens het kort levensbericht, opgenomen in het Voorloopig Verslag, heeft verzoeker sedert langer dan 40 jaren de Duitse nationaliteit verloren en in Nederland gewoond. Hij beliep in dit tijdsverloop boeten van f 1 en van f 5 wegens overtreding, onderscheidenlijk van de IJkwet en van eene gemeentelijke verordening. Wijders staat hij, volgens schrijven van den commissaris van politie te Arnhem van 27 Juli 1916, waaraan deze bijzonderheden in hoofdzaak zijn ontleend, gunstig bekend. Gelet op een en ander komt het den commissaris voor, dat er geen bezwaren bestaan, ook niet ten opzichte van de veiligheid van het Rijk, om requestant de gevraagde naturalisatie te verlenen.

Inderdaad is verzoeker, na zijn ontslag uit het Duitse Staatsverband, lange jaren in gebreke gebleven om zijn op het stuk van nationaliteit weinig bevredigenden rechtstoestand te ordenen. Ten slotte, in 1916, is hij er toe overgegaan om dit verzuim te herstellen. De door het Voorloopig Verslag aan het bericht van gemelden commissaris ontleende beweegredenen voor het verzoek om naturalisatie behoeven niet in tegenspraak geacht te worden met datgene, wat dienangaande ten overstaan van den officier van justitie is medegedeeld, zij het dat laatstbedoelde verklaringen daarenvens minder gelukkig het destijds bij verzoeker bestaande gemis van belangstelling in de politieke aangelegenheden naar voren hebben gebracht. Bij dit verhoor bleek onder meer, dat adressant destijds bij reizen van zijn gemis van eene bepaalde nationaliteit geen last heeft gehad, wat met het oog op de toestanden van vóór den oorlog begrijpelijk is.

Wijders, dat hij het toen juist aangenaam vond van geen kiezer te zijn, omdat hij dan als zakenman geheel vrij was en zich niet met verkiezingen kon bemoeien.

Deze vroegere zienswijze, welke ook in kringen van Nederlandsche zakenlieden wel gevolgd werd, moge blijk hebben gegeven van mindere ontwikkeling van den staatsburgerlijken zin; het wil ondergeteekende toch voorkomen, dat daaraan thans niet het gevolg van weigering der intrede in de Nederlandsche Staatsgemeenschap behoeft te worden vastgeknoopt. Zulks te meer niet, omdat verzoeker, eenmaal Nederlander zijnde, in verband met den ingevoerden stemplicht vanzelf in de gelegenheid wordt gesteld een voormalig tekort aan politieke gezindheid in te halen.

Overigens blijkt uit het ambtsbericht van den officier, op wien verzoeker een gunstigen indruk maakte, dat deze

aan op hem geoeffenden aandrang om tot zijne oorspronkelijke nationaliteit terug te keeren, geen gevolg heeft gegeven, omdat hij altijd hier te lande heeft gewoond en alhier zijne bestemming heeft gevonden en dat hij derhalve naturalisatie als Nederlander vraagt.

Deze uiting is naar de meening van den ondergeteekende vrijwel in overeenstemming met hetgeen verklaard werd bij den commissaris, dat adressant naturalisatie wenscht in de eerste plaats omdat hij aan het hoofd staat van eene Nederlandsche firma en in de tweede plaats, omdat hij door zijn langdurig verblijf in Nederland zich tot dezen Staat aangetrokken gevoelt.

Op grond van het voorafgaande en met aansluiting aan het gevoelen van alle gehoorde autoriteiten, onder wie burgemeester en wethouders van Arnhem, die berichten, dat verzoeker zich aangetrokken gevoelt tot de Nederlandsche nationaliteit en dat hij daarom gaarne, mede in verband met zijn langdurig verblijf hier te lande, door naturalisatie als Nederlander dezelfde rechten als geboren-Nederlanders zou verkrijgen, meent de ondergeteekende, dat de gevraagde naturalisatie zou kunnen worden bevorderd. Dat deze naturalisatie zou kunnen strekken in het belang eener sedert 1838 te Arnhem gevestigde handelszaak, welke werkt met Nederlandsch personeel en waarvan verzoeker de bedrijfs-leider is, zou, naar het den ondergeteekende wil voorkomen, als bijkomstige reden voor de inwilliging van het verzoek in aanmerking mogen worden gebracht.

De Minister van Justitie,

HEEMSKERK.

(221. 97.)

VERSLAG.

De Commissie van Rapporteurs voor de wetsontwerpen tot naturalisatie van H. J. NAUTA en 45 anderen is, na kennis genomen te hebben van de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag omtrent het wetsontwerp, gedrukt onder n°. 40, van oordeel, dat door deze gewisselde schrifturen de openbare beraadslaging over het voorstel genoegzaam is voorbereid.

Vastgesteld den 20sten December 1918.

KETELAAR.

BEUMER.

WINTERMANS.

OUDEGEEST.

DE WILDE.